

opusdei.org

Pentru publicul larg

Yolanda Cagigas este directoare a arhivelor generale ale Universității din Navarra, iar din 2009 colaboratoare a Institutului Istoric Sf. Josemaría Escrivá. Ne vorbește despre viitoarea ei apariție editorială și ne povestește despre cum l-a descoperit ea pe Sf. Josemaría Escrivá de-a lungul lucrărilor pe care le-a scris.

29.11.2012

Născută la Santander, stabilită la Pamplona de mai bine de douăzeci

de ani, directoare a arhivelor generale ale Universității din Navarra, iar din 2009 colaboratoare a Institutului Istoric Sf. Josemaría Escrivá, Yolanda Cagigas ne vorbește despre viitoarea ei apariție editorială și ne povestește despre cum l-a descoperit ea pe Sf. Josemaría Escrivá de-a lungul lucrărilor pe care le-a scris.

Cum a început această muncă?

În primul rând am publicat în «Studia et Documenta», revista Institutului, o ediție critică a scrisorilor Sf. Josemaría Escrivá către Dolores Fisac din vremea războiului civil spaniol, articol care poate fi consultat la acest link:

Cartas de Josemaría Escrivá de Balaguer a Dolores Fisac (21 de mayo de 1937 - 16 de noviembre de 1937). Prin intermediul acestei corespondențe, purtată într-o

conjunctură istorică cu totul specială, Dolores Fisac a cerut să fie primită în Opus Dei. A fost prima femeie – după María Ignacia Escobar – care și-a descoperit vocația în Opus Dei.

De curând tocmai am terminat un alt articol pentru «Studia et Documenta» care nu a văzut încă lumina tiparului, despre acordarea unui titlu de doctor honoris causa al Universității din Navarra în vremea când Sf. Josemaría îndeplinea funcția de Mare Cancelar al acestei universități. Fondatorul Opus Dei a acordat aceste doctorate în cadrul a patru ceremonii academice unde a pronunțat patru din cele zece discursuri ale sale. Directorul Institutului Istoric este cel care mi-a încredințat elaborarea ediției critice a discursurilor Sf. Josemaría care formează astăzi obiectul cercetărilor mele.

Care sunt celelalte șase discursuri ?

În total sunt zece discursuri. În ordine cronologică au fost pronunțate cu următoarele prilejuri:

- numirea sa ca doctor honoris causa al Universității din Saragossa la 21 octombrie 1960

- ridicarea lui Studium Generale din Navarra la rang de Universitate la 25 octombrie 1960

- acordarea titlului de cetățean de onoare al Pamplonei la primăria orașului la 25 octombrie 1960

- acordarea a două titluri de doctor honoris causa al Universității din Navarra lui Juan Cabrera y Felipe și respectiv lui Miguel Sancho Izquierdo, la 28 noiembrie 1964

- inaugurarea centrului Elis la Roma la 21 noiembrie 1965

- acordarea titlului de cetățean de onoare al orașului Barcelona la 7 octombrie 1966
- acordarea titlului de doctor honoris causa profesorilor: Guilherme Braga da Cruz, Willy Onclin, Ralph M. Hower, Otto B. Roegele, Jean Roche et Carlos Jiménez Díaz la Universitatea din Navarra la 7 octombrie 1967
- acordarea titlului de doctor honoris causa al Universității din Navarra la 7 octombrie 1972 profesorilor : Paul Ourliac, Juan de Contreras y López de Ayala și Erich Lettere
- acordarea a două titluri de doctor honoris causa profesorilor Franz Hengsbach și Jérôme Lejeune, la Universitatea din Navarra, la 9 mai 1974
- la ceremonia de la primăria orașului Barbastro care i-a acordat medalia de aur a acestei localități la 25 mai 1975.

Constatăm cu surprindere că au fost într-adevăr doar zece discursuri.

Într-adevăr acest număr mic m-a mirat și pe mine. Cred că acest lucru se datorează între altele faptului că Sf. Josemaría avea o personalitate prea puțin preocupată de discursuri. În orice caz aceasta este concluzia la care am ajuns atunci când am descoperit documentul despre care vreau să vă vorbesc.

Am văzut că prima ceremonie de acordare a titlului de doctor honoris causa la Universitatea din Navarra a avut loc la 28 octombrie 1964. Cu câteva luni înainte Universitatea trimisese la Roma planul de desfășurare a ceremoniei. Acest document propunea: «primirea Marelui Cancelar și a Consiliului Director al Universității la primăria orașului Pamplona.» Sf. Josemaría a citit documentul și a adăugat pe

marginie : «fără scurte alocuțiuni»
ceea ce arată clar că le evita pe cât îi
stătea în putință.

**Pentru multă lume discursurile
academice ale Sf. Josemaría fac
parte din scrierile sale mai puțin
cunoscute. Sunt deci acestea «
accesibile marelui public»?**

Cred că toate operele Sf. Josemaría se
adresează «marelui public» și nu
numai credincioșilor prelaturii. Este
firesc dacă ținem seama că mesajul
lui Opus Dei se adresează tuturor
creștinilor. Discursurile sale au fost
pronunțate în public, ele se
adresează deci întregii lumi din
motive evidente. Este adevărat că nu
sunt la fel de răspândite precum
celelalte opere, dar sunt totuși la
îndemâna oricui: după ce le-a
pronunțat ele au fost publicate în
presă și se pot găsi în arhive. La ora
actuală opt dintre ele se află pe
internet .

Yolanda, nu l-ați cunoscut personal pe Sf. Josemaría , dar cum ați perceput trăsăturile sale de caracter așa cum se reflectă ele din scrierile sale? Care ar fi trăsătura de caracter pe care ați menționa-o înainte de toate?

Într-adevăr nu l-am cunoscut personal, dar cred că ajungem să cunoaștem pe cineva și mai ales mesajul său – ceea ce este cel mai important – prin intermediul scrierilor și operelor sale. În modestele mele cercetări pentru ultimul articol apărut în «Studia et Documenta» am fost surprinsă de anumite trăsături ale caracterului său.

La 13 noiembrie 1964, Amadeo de Fuenmayor i-a scris o scrisoare Sf. Josemaría în care printre altele îl anunța: «Judecând după veștile pe care le-am primit de peste tot se pare că o mulțime enormă va veni la

Pamplona.» Sf. Josemaría a subliniat sintagma «o mulțime enormă va veni la Pamplona» și a notat cu cerneală roșie: «Fie ca Domnul să ne dea harul răbdării ! Nu este ceea ce îmi doream.» Nu-i plăceau mulțimile și totuși în acei ani s-a întâlnit cu grupuri foarte numeroase, cu o mulțime de oameni, mai ales în 1967.

Cred că toate operele Sf. Josemaría se adresează «marelui public» și nu numai credincioșilor prelaturii. Este firesc dacă ținem seama că mesajul lui Opus Dei se adresează tuturor creștinilor și din motive evidente discursurile sale au fost elaborate pentru a fi pronunțate în public, deci ele se adresează lumii întregi.

În ceea ce privește demersul academic propriu-zis de acordare a titlurilor de doctor honoris causa, s-a vorbit despre cum urma să se îmbrace Sf. Josemaría la această ceremonie pe care trebuia să o

prezideze în calitate sa de Mare Cancelar.

La plecare, la Roma, se hotărâse că va purta culorile proprii celor două doctorate pe care le avea: în Drept și în Teologie. Doi profesori din Pamplona i-au scris ca să-i spună cum vedeau ei lucrurile în această privință. I-au scris că veșmintele rectorului, cu pelerină și tocă neagră, erau cele mai potrivite: într-adevăr când un profesor devine rector el nu mai poartă culorile facultății pe care a absolvit-o, ci negru, pentru a arăta că nu mai aparține facultății sau facultăților unde s-a format, asta în cazul în care are titlul de doctor în mai multe specialități, și că este mai presus de aceste aspecte pentru a le putea conduce. Respectivii profesori au adăugat că, după părerea lor, ar fi potrivit ca Marele Cancelar să nu mai poarte culorile facultăților unde a obținut cele două doctorate, ci să poarte peste sutană – cu mantie și

manșete de dantelă roz – o pelerină de mătase neagră, o tocă cu ciucure și cu franjuri aurite și colanul propriu funcției sale. Când Sf. Josemaría a aflat cum trebuia să arate costumația sa academică a notat cu cerneală roșie niște cuvinte care spun totul de spre caracterul său: «Să facă cum le-or place, mie unul nu-mi pasă!»

Și în ceea ce privește credința sa?

În ceea ce privește credința Sf. Josemaría, iată ceea cum văd eu lucrurile după ce am elaborat ediția critică a corespondenței sale cu María Dolores Fisac.

N-aș putea să-mi imaginez condiții mai vitrege pentru o muncă apostolică decât un război și mai mult, un război însoțit de o cumplită persecuție a Bisericii. Ar fi fost firesc ca fondatorul să aștepte sfârșitul războiului. Cu toate acestea, chiar în asemenea condiții Sf. Josemaría s-a

ocupat de mântuirea sufletelor într-un mod cu totul ieșit din comun. A invitat-o pe Dolores să se gândească la posibila ei vocație în Opus Dei și acest caz nu a fost singurul. De îndată ce a părăsit legația Hondurasului, a programat și a predicat diferite meditații spirituale; în jurul acestei date José María Albareda a cerut să fie primit în Opus Dei. Cred că acest mod de acțiune arată cel mai bine hotărârea cu care Sf. Josemaría voia să împlinească voia lui Dumnezeu și totodată credința sa nestrămutată în harul lui Dumnezeu. Comuniunea sa cu Dumnezeu în rugăciune, euharistia și sacrificiile i-au dat forța de care avea nevoie. Din documentele pe care le-am studiat am constatat că față de toate suferințele războiului – incertitudinea, neliniștea, foamea, frica, grijile - el practica mortificările corporale voluntare, așa cum se vede din faptul că i-a cerut lui Isidoro

Zorzano fiere [o subsatnță foarte amară]. Toate acestea sunt cu atât mai impresionante cu cât în vremea acea Sf. Josemaría era foarte încercat în forul său interior. Dacă ținem cont de caracteristicile aceluși conflict am fost surprinsă de absența totală a oricărui fel de apreciere asupra modului de acțiune al uneia sau a alteia din taberele implicate în conflict. Cred că cu greu s-ar putea găsi o situație mai dificilă pentru a trăi experiența milei și a respectului pentru celălalt.

* **Yolanda Cagigas** este licențiată a mai multor universități: licențiată în istorie contemporană la Universitatea din Valladolid, master în arhivistică la Universitatea din Sevilla, doctorat în istorie al Universității din Navarra. La ora actuală este președinte al Asociației Arhiviștilor din Navarra, membră a comitetului executiv al conferinței arhiviștilor de la universitățile

spaniole, membră a Comitetului executiv la Section on Architectural Records de l'International Council on Archives ICA-SAR). A scris numeroase articole despre arhivistică în revistele de specialitate, și-a publicat teza de doctorat: «Revista Vida Nueva (1967-1976). Un proiect de renovare pe timp de criză», Pamplona, Universitatea din Navarra, 2007.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/pentru-publicul-larg/> (22.03.2026)